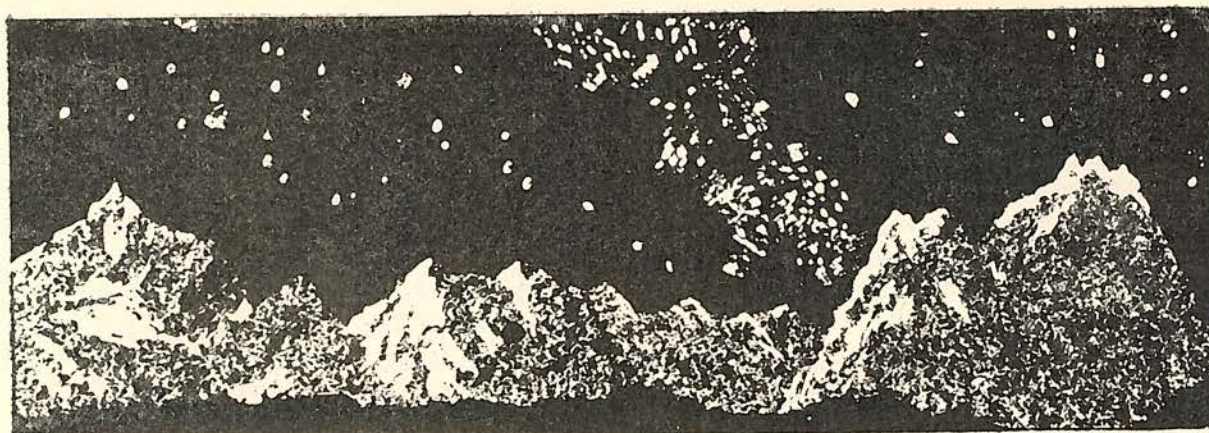

СЪЛЗИТЪ НА ТАГАРНАТА.

(Индийска легенда, отъ А. Хирьяковъ — за юноши).

Въ недрата на Хималайската планина, близо до Кашемирската долина, живѣлъ мждъръ и благочестивъ пустинникъ. Повече отъ всички люде го обикналъ него владѣтельтъ на небесата, Магадева, защото нѣмало равенъ на Тагарната по строгия постъ и усърдната молитва.

На върха на висока скала се изкачвалъ Тагарната, и въ часоветъ, когато благовонна ношъ приспивала цѣлия миръ, а свѣтлитъ звѣзди съ кротка любовъ къмъ земята поглеждали, горещата молитва на отшелника се възнасяла къмъ прѣстола на Магадева.

И когато прѣзъ тъмнитъ върхове на вѣковнитъ дървета си пробивали пжтъ първитъ стрѣли на златнитъ лъчи и всѣка птичка привѣтствувала съ весела пѣсенъ настѣпващиятъ день, — къмъ великия дворецъ на миросътворителя отлитала молитвата на Тагарната.

И въ часоветъ, когато силниятъ пламъкъ на вечерната зора блѣднѣлъ, когато смиренитъ мимози¹⁾ срамежливо събирали своитъ листенца, когато розовитъ облачета бавно изчезвали въ необятното пространство на небосвода и цѣлата природа, отивайки къмъ сънъ, се прѣкланяла прѣдъ величието на Магадева, единичкъ и чистъ като слънце, горещо се молѣлъ Тагарната.

Загърмѣла, завучала буря, и въ блѣска на силнитъ мълнии се появилъ Магадева, и се

разнесълъ неговия гласъ, и бурята утихнала, а молниитъ покорно се смирили подъ краката му. И рекълъ Магадева:

— Смъртний! Твоята молитва разтърси подножието на моя прѣстолъ, небеснитъ свѣтила се отбиха отъ своя пжтъ, и всичкитъ три мира треперятъ. Кажи какво ти е нужно? Искай, и азъ ще изпълня.

— Отче на свѣтлината, владетелю на вселената, — рекълъ Тагарната, — хората страдатъ, тгъръ отвлича дѣте отъ майка, слънце изгаря жетвата на орача, наводнение разрушава неговото жилище. Помогни на бѣднитъ люде, отче на свѣтлината, помогни имъ, владетелю на вселената.

И проговорилъ Магадева, а гласътъ му билъ кроткъ, тихъ и приятенъ, като шуртенето на поточе, и думитъ му били като пѣсенъ на чучулига:

— Азъ не мога да дамъ щастие на хората, понеже въ самитъ хора се намиратъ изворитъ на щастие и нещастие; но азъ ще ти дамъ всички сила и властъ, каквато може човѣкъ да понесе. Върви, помогни на хората, и нека това ти бжде наградата.

И отишълъ Тагарната при хората и заповѣдалъ имъ да се събератъ наедно и да прѣкопатъ полята си съ вади, да изкопаятъ голѣма вада за главния стокъ на водитъ и да направятъ водохранилище. Послѣ той научилъ людето на занаяти и изкуства и имъ заръчалъ всѣкога заедно да живѣятъ като силенъ

¹⁾ Собно цвѣте, което расте въ Индия и чиито листе вечеръ се събиратъ, а сутринъ, шомъ огрѣе слънцето, се разпушатъ